

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

สลดสังเวช ไม่ยอมเห็นโทษ

ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ไปกรุงเทพ จนกระทั่งกลับมาถึงนี้วันที่ ๒ ตุลาคม ทองคำได้ ๑ กิโล ๖ บาท ๓๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗,๗๘๗ ดอลลาร์ ตอนบ่ายที่วัดป่าบ้านตาด ได้ทองคำอีก ๑ บาท ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๕,๐๕๙ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้วได้ ๒๒๑ กิโล ๓ บาท ๔๘ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๒๘๐ กิโลครึ่ง กฐินทองคำได้ ๑,๙๖๒ กอง เท่ากับทองคำน้ำหนัก ๗ กิโล ๓๐ บาท ๑ สลึง กฐินเงินสดและเช็คได้ ๕,๙๖๒ กอง เท่ากับ ๙,๕๓๙,๒๐๐ บาท ไปกรุงเทพคราวนี้เราเอาไว้ทางโน้นหมดไม่ให้เอามาทางนี้ เพราะไม่จำเป็น ควรที่จะจัดการหลอมแล้วทองคำก็ดี ตลอดดอลลาร์นะเราจะหมุนเข้าพร้อมกัน วันที่ ๒ ตุลาคม ตอนบ่ายที่วัดป่าบ้านตาดได้กฐินเงินสด ๓๗ กอง รวมกฐินตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายนจนถึงวันที่ ๒ ตุลาคม คือเมื่อวานนี้ได้ ๗,๙๖๑ กอง รวมกฐินทั้งหมดได้ ๑๒,๙๒๑ กอง ยังขาดอยู่อีก ๗๑,๐๗๙ กอง มันขาดอยู่นี้มันไปติดคอพวกเราเห็นไหมล่ะ ให้รีบแก้ออกนะ แก้จุกแก้เอียง ๆ ไม่งั้นมันจะพันคอตายจมกันทั้งหมด

ให้เดินตามนี้เลยนะ ฟัน้องทั้งหลายจำให้ดี เวลานี้เรียกว่าเป็นเวลาที่ได้เด็ดขาดของชาติไทยเราเป็นระยะ ๆ เอ้า เปลาะไหนให้แม่นยำในเปลาะนั้นจุดนั้น ๆ เป็นระยะจนกระทั่งจุดสุดท้ายแม่นยำปิ้งที่เดียว แม่นยำคืออย่าให้ผิดให้พลาด ก้าวหนึ่งก็ผิดพลาด สองก้าวผิดพลาด...ล้มเหลว คือก้าวไหนไปมีแต่ผิดพลาดก็มีแต่ความล้มเหลวเท่านั้น ก้าวใดแม่นยำ ๆ แน่นปิ้งเลย นั่นเอาตรงนั้น

ไปคราวนี้งานที่เขาฉันทไปเป็นเหตุเพียงเท่านั้น นอกจากนั้นหมุนตัวกับกฐินทองคำทั้งหมดเลย ตั้งแต่ไปถึงเลย ไปถึงปั้บนั่งปั้บใส่เปรียง ๆ เลยจนกระทั่งวันที่ ๒ เมื่อวานนี้จะออกเดินทางมา เทียวหารัดกระเป๋าคนเสียก่อน จนกระทั่งในกระเป๋าไม่มีแล้วค่อยปล่อยมือ โยนกระเป๋าเข้าป่า แล้วขึ้นรถมาเมื่อวานนี้ รวมทั้งหมดจึงได้ทองคำ ๑๒,๙๒๑ กอง ที่ไปเร่งอันเดียนี่ ไม่เอาอะไรเลย เร่ง เร่งเสียจนกระทั่ง... ที่นี้บ่ทเวลาจะมา คือตามธรรมดาเราจะมา เราจะสั่งทุกอย่างนะ สั่งจับสั่งจ่ายในแง่ไหน ๆ สั่งจ่ายให้เรียบร้อยหมด จะควรอะไรจ่ายเท่าไร ๆ เรียบร้อยหมดแล้วถึงจะออกเดินทางมา ไปคราวนี้จวนจะกลับ ที่นี้ สั่งจ่ายตามที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว สั่งจ่าย เขาก็บอกว่าเงินไม่พอ หมด

คือเราไม่ได้มาสนใจกับอันนี้เลยยิ่งกว่ากฐินใช้ไหมล่ะ หมุนตั้งแต่กฐินตลอด ๆ บทเวลาจะกลับมา นี่ปรกติเราทำอย่างนั้นทุกครั้งนะ ต้องสั่งจ่ายทุกอย่างเรียบร้อยหมดแล้ว ทีนี้เงินเหลือเท่าไรเราก็นำมาทำประโยชน์ทางนี้ ไม่ได้เอาไปไหนนะ ออกทางโน้นมาทางนี้ก็มาทำประโยชน์ทางนี้ แล้วทำประโยชน์ย้อนหน้าย้อนหลังทั่วประเทศไทย เงินที่เศษที่เหลือมานะ แต่ไปคราวนี้พอเราสั่งไปเรียบร้อยแล้ว คำตอบกลับมาว่าเงินไม่พอ ตกลงเงินเขาติดตัวไปจากทางนี้บ้าง ติดตัวไปจากอุดร เอามาให้หมด เราบอกอย่างนี้เลย ตรงไหนไม่ได้อะไร ให้ติดหนี้กฐินเสียก่อน คือเอาเงินกฐินออกมาจ่ายตามที่เราสั่งเคลื่อนไม่ได้นะ เอาอีกนะนี่ จี้อย ที่เราสั่งทั้งหมดนี้ต้องจ่ายตามนี้ทุกกระเปียด ถ้าไม่พอจริง ๆ เงินที่เขาติดมาจากอุดรกับเขาสักเท่าไรก็ไม่ทราบแหละ เขาเคยติดตัวไปเวลาจำเป็นอย่างนี้แหละให้เอามา ต้องเอาเงินนั้นไปจ่าย ๆ แล้วกลับมาเมื่อวานนี้

พืงมีหนเดียวนี้นะ อันนี้เราไม่ได้ตำหนิใคร ถ้าตำหนิก็ต้องตำหนิเรา เพราะเราเป็นผู้สั่งทั้งหมด ไม่ได้ยุ่งกับเงินเหล่านี้ มีแต่จีใส่กฐินอย่างเดียว อะไร ๆ มีแต่กฐิน ๆ บทเวลาจะมา สั่งจ่ายอีกแหละ เราเป็นเจ้าของสั่งจ่าย เขาบอกเงินไม่พอ สุดท้ายก็กว้านเอามาจนพอ คือก่อนที่จะมาต้องสั่งจ่ายทั้งหมด ในบริเวณวัดนั้นมีอะไร ๆ เราเป็นผู้สั่งจ่ายแต่ผู้เดียวเรียบร้อยแล้วก็มา ก็เสียบ ๆ เหมือนไม่ได้สั่งจ่ายอะไรนะ แต่มาเมื่อวานนี้มันเกิดเหตุถึงได้นำมาพูด เอาเสียจนกระทั่งไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ไปกว้านเอาเงินของเขาทางโน้นมา ยังบอกอีก ถ้ายังไม่พอให้ยืมกองกฐินเสียก่อนโน้นนะ กฐินที่เราได้นี้มีมากแล้ว ไปยืมกองกฐินมาเท่าไรจดให้ดี เอามาจ่ายให้หมดทุกบาททุกสตางค์ ตามที่เราสั่งนี้เคลื่อนไม่ได้นะ นั่น แต่นี้ก็ไม่ได้ยืมกองกฐินสักสตางค์แหละ เขาหามาจ่ายจนได้คราวนี้ถึงได้นำมาพูด เพราะแต่ก่อนเรียบร้อยไปเลย พูดหาอะไร เราเป็นคนสั่งอย่างนั้นตลอดมานะ จ่ายมากจ่ายน้อยอยู่ในดุลยพินิจของเราทั้งหมด เรียบร้อยแล้วสั่งจ่ายเสร็จแล้วมาเลย ๆ นี่การทำประโยชน์ให้โลกทำอย่างนี้แหละ ถึงได้นำมาพูดเรื่องราวเมื่อวานนี้

ต่อไปนี้พากันแรงนะ เรื่อย ๆ เลย แต่เราแน่ใจ เพราะเราเคยเชื่อลูกศิษย์เรามาทั่วประเทศตลอดมา ไม่เห็นความเคลื่อนไหวคลาดอ่อนแอพอที่จะให้เกิดความอดทนระอาใจ แล้วหมดกำลังใจที่จะเป็นผู้นำต่อไป ไม่มี มีแต่เอานะ ผิงเลยเทียว บางทีกำปั้นกำลึงกำข้าวจะเอาเข้าปาก ฟาดทั้งข้าวทั้งกำปั้นใส่เลย เข้าใจไหม คือหัวหน้าบอกว่าเอานะ กำลึงกำข้าวจะใส่ปาก พอว่าเอานะ ทั้งกำปั้นทั้งข้าวฟัดเลย เรียกว่าไม่ถอย เวลาหัวหน้านอน ทางนั้นก็อืดอาด ๆ เข้าซุกหัวในกระดองเหมือนเต่า พอทางหัวหน้าลุกขึ้นแอม คิกคักออกจากกระดอง ขึ้นบนหลังกระดองเต่า พอว่าเอานะ ผิงเลยทีนี่นะ เต่าปิดลงทะเลเลย ใส่เปรี้ยว ๆ นี่เราเชื่อบรรดาลูกศิษย์เราเป็นอย่างนี้จริง ๆ ไม่ใช่พูดเล่นนะ

ถ้าเวลาธรรมดาก็ธรรมดา ถ้าว่าเอาะก็ฟังเลย นี่ก็เจ็ดหมื่นกว่ากองเราเชื่อแน่อ่างไร
ต้องได้

อันนี้เราก็ได้ทราบว่ ทางนายกรัฐมนตรึทำนส่งการมาทางผู้ว่าราชการจังหวัด
แต่ละจังหวัด ๆ ให้ต่างคนต่างเอาใจใส่ช่วยเหลือชาติบ้านเมืองของเรา โดยใครจะได้
มากน้อยเพียงไรก็ตามในนามของแต่ละจังหวัด ๆ แล้วก็รวบรวมมาทอดกฐินในวัดป่า
บ้านตาวันที่ ๒๖ นั้น ทราบว่ส่งการมาแน่นอนแล้ว ทุกจังหวัดเลย แล้วแต่จังหวัด
ไหนจะได้มากน้อยเพียงไร แล้วก็มารวมที่นี้

วันที่จะมาก็ดูว่ นายกตติธระ เลยให้บริษัทบริวาร นายกเป็นผู้สั่งเองให้มากฐิน
นี้ในนามของนายก สำหรับนายกเองจะไม่ได้มา ตติธระ เราเองก็ไม่อยากกังวลกับนายก
นะ เพราะงานของท่านเป็นงานที่สำคัญ ๆ เพื่อชาติบ้านเมืองทั้งนั้น ท่านหมุนตัว ๆ
ตลอดเวลา งานนี้จึงไม่ยกรบกวน แต่นี้เป็นเรื่องของท่านเองเป็นผู้สั่งมา เราก็รับ
ทราบตามทีสั่งมาแล้วนี้ วันที่ ๒๖ คณะผู้แทนของนายกจะมาวันนั้น

ไปคราวนี้เราเป็นคนสั่งอีกเหมือนกันดอลลาร์ไม่ให้เอามา คือดอลลาร์ตาม
ธรรมดาถ้ามีมากทางโน้น แบ่งมาทางบัญชีนี้ ถ้าบัญชีทางนี้มากแบ่งไปทางบัญชีโน้น ให้
เสมอกันมาตลอด นี่หมายถึงบัญชีดอลลาร์นะ สำหรับทองคำถ้าได้ทางนี้ก็เก็บ ๆ ไว้
ก่อน เอาเข้าตู้นิรภัยเรียบร้อยแล้ว พอถึงเวลาจะไปก็นำไปพร้อม ถ้าได้ทางโน้นก็เอาไว้
โน้นหมดมาตลอดนะ คราวนี้ก็เอาไปเข้าไว้ตู้นิรภัยแล้ว สำหรับทองคำเป็นอันว่าไว้ทาง
โน้น ๆ ตลอดมา ส่วนดอลลาร์แยกบ้าง คราวนี้ดอลลาร์ก็ไม่แยก ให้เข้าหมด ส่วนกฐิน
ไม่ต้องพูด เพราะกฐินจะรวมบัญชีทางโน้น มอบบัญชีทางโน้นหมดเลย บัญชีเงินสดที่
จะซื้อทองคำเข้าสู่กองกฐินนี้ จะให้เอาเข้าบัญชีทั้งหมด เพราะฉะนั้น เช็คเราทั้งหมดที่
เขาถวายมาเพื่อกฐิน เราจึงมอบทางนี้ทั้งหมดร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ให้เข้าบัญชีทางโน้น
หมด

ต่อไปนี้ทองคำเราไดเท่าไรให้รวบรวมไว้เรียบร้อย ๆ พอถึงเวลาที่จะหลอมแล้ว
ให้บอกมา เมื่อพร้อมแล้วที่จะหลอม หรือหากว่าทางนี้มีทองคำมากน้อยเพียงไรก็จะให้
คนรับไปส่ง ความหมายว่างั้น ให้บอกมา ก่อนที่จะหลอมทองให้บอกมาว่าได้ทองสัก
เท่าไรแล้ว ก่อนจะหลอมให้บอกมา ถ้าหากว่าทางนี้มีอยู่เราก็จะให้ทางนี้ไปส่ง จากนั้นก็
ให้หลอมเลยก่อนงานธนาคารชาตินะไม่ใช่งานกฐิน งานธนาคารชาติกำหนดวันที่ ๑๐
ธันวาคม เราจะให้หลอมทองเสร็จเรียบร้อยก่อนงานนี้ เพราะฉะนั้นเรามีทองเท่าไรทางนี้
จึงรับส่งไปให้ทางโน้นหลอม เราแน่ใจแล้วว่าทองคำต้องได้ ๕๐๐ กิโล เพราะว่กฐิน
ผ่านไปจะได้มากอยู่ ตั้งแต่เรามีอยู่แล้วก็ ๒๕๐ กิโลครึ่ง กับจำนวนกฐินได้มาเท่าไรแล้ว

เอามารวมกัน พร้อมทั้งเอาเงินนี้ไปจ่ายคือซื้อทองคำมา ได้เท่าไรก็หลอมหมดเลยให้เสร็จก่อนงาน

วันมอบนั้นอย่างน้อยต้องให้ได้ ๕๐๐ กิโล ตั้งฐานไว้เลย ๕๐๐ กิโล เศษเหลือเท่าไรเวลาหลอมเรียบร้อยแล้ว ถ้าเศษเหลือเป็นทองแท่ง แท่งหนึ่งมีน้ำหนัก ๑๒ กิโลครึ่ง เศษเหลือก็แท่ง ๆ จาก ๕๐๐ กิโลนั้น เอาเข้ากันทั้งหมดเลย คือเพิ่มจาก ๕๐๐ ขึ้นไปเรื่อย ๆ เว้นแต่ทองที่มันเรียกรวดอย่างว่า ยังไม่ได้หลอมอย่างนั้นไม่เอา เก็บไว้หลอมทีหลัง ส่วนที่หลอมเรียบร้อยแล้วเป็นแท่ง มันจะเหลือจาก ๕๐๐ กิโลไปที่แท่งเอาเลย นี่เราได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว คราวนี้ยังงต้องได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล แต่ก่อนก็ได้ ๕,๐๕๙ กิโล คราวนี้ก็ต่อได้ ๕,๕๐๐ ขึ้นไป ติดเข้าไป แล้วจะหนักเข้าไปเรื่อย ๆ นะ เพราะจวนเข้ามาแล้ว

ไปคราวนี้ถึงว่าหมุนสำคัญอยู่นะ หมุนเพื่อกลิ่นนี้แหละ หมุนไม่หยุดไม่ถอยเลย คราวหน้าไปก็ไปเพื่อฉลองวันครบรอบ ๖๐ ปีของธนาคารชาติ จึงจัดทองคำให้เรียบร้อยก่อนหน้านี้ ตลอดถึงดอลลาร์ ถ้าดอลลาร์ขาดเท่าไร เช่นกำหนด ๓ แส่น ขาดเท่าไรเราก็จะรีบรวบรวม เวลานี้ก็ได้ ๒ แส่นดอลลาร์แล้ว แส่นที่สามยังมีปัญหาอยู่ ถ้าหากว่าควรที่จะขยับได้ก็จะขยับ เช่น ถอนเอาเงินในโครงการออกมาซื้อดอลลาร์นี้เราก็ถอนตามจำนวนที่จะพอถอนได้ซื้อได้ ถ้ายังไม่พอ ได้เท่าไรเราก็เอาเท่านั้นเข้าเลย เช่น สองแส่นเป็นอันว่าเข้าเลย เศษเหลือไปเท่าไรเราก็เพิ่มเข้าอีก ตามกันไปกับทองคำ ๕๐๐ กิโล กรุณาทราบตามนี้ก็แล้วกัน

คราวที่แล้วนั้นตั้งสามแส่นนะ ก็ได้เอาเงินจากโครงการมาซื้อดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ได้ดอลลาร์มาครบ ๓ แส่นพอดี ก็ได้เข้าพร้อมกันกับการมอบทองคำ คราวนี้จะมอบทองคำถึง ๕๐๐ กิโลนี้ก็ คิดว่าดอลลาร์นี้ยังงไม่ต่ำกว่าสองแส่น เพราะในบัญชีมีเรียบร้อยแล้วสองแส่น กว่านิดหน่อย แส่นที่สามยังเป็นปัญหา มันไม่พอเท่าไรเอาอันนั้นเข้าเลย เช่นสองแส่นสองหมื่นหรือสามหมื่น เข้าไปเลยไม่เก็บไว้ เงินสองหมื่นสามหมื่นไม่เก็บ เอาเข้าเลย ถ้ามันควรจะต้องถึงสามแส่นก็เอาเลย กรุณาทราบตามนี้นะ

พวกที่อยู่อุดรได้ฟังเสียงหลวงตาพูดทางกรุงเทพฯ โหม เฉพาะวันที่พวกหัวโล้นเดินขบวนนั้นนะ

โยม ไม่ได้ฟังเจ้าคะ เพราะว่าหนูกลับมาก่อนเจ้าคะ

หลวงตา เราพูดที่กรุงเทพฯ ก็คิดว่าจะออกแล้วนะ พูดเมื่อวันที่ ๓๐ หรือวันที่ ๑ วันที่ ๓๐ ละมั้ง เราพูดที่กรุงเทพฯ เกี่ยวกับเรื่องพระเดินขบวน เราออกเทศน์กระจายทั่วประเทศไทย

โยม วันที่ ๑ ครับ หนังสือพิมพ์เขาไปลงแล้วครับ วันที่ ๒ ลงแล้วครับ ไทยโพสต์

หลวงตา โอ้ ถ้าหนังสือพิมพ์ลงแล้ว วิทยูแสดงว่าออกไปแล้ว ฟังตามนั้นก็แล้วกัน เราเป็นผู้ออกเอง พูดติดเทปแล้วเขาก็ออกทางวิทยู วันนี้จึงไม่พูดมากอะไรเกี่ยวกับเรื่องพระเดินชะบงชบวน เราได้เทศน์มากพอสมควรแล้ว ถึงขั้นในหลวงเลยวันนั้น ถึงขั้นในหลวงก็คือว่า ในหลวงพระราชทานยศให้เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ แล้วพวกเจ้าฟ้าเจ้าคุณนี่ดินเหนียวติดหัวมัน มันเข้าใจว่าตัวมีหงอนก็เบ่งอำนาจ แล้วขึ้นไปเหยียบหัวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะว่าเหยียบพระเศียรเราไม่อยากพูด คือให้มันรับกันกับความหยาบโลนนี้ เหยียบหัวในหลวงว่าอย่างนี้ละ พระองค์ทรงตั้ง แต่เราไม่สอดเข้าไปอีกเท่านั้น อันนี้รื้อให้เป็นจิ้งหะจิงยังไม่ออก คำว่าออกว่าคือยังง ในหลวงพระราชทานยศให้แล้วขึ้นไปเหยียบในหลวง ปิดยศตีหัวมันแล้ว โยมันลงทะเลทั้งหมด เข้าใจไหม

นี่ในหลวงท่านไม่ทรงทำอย่างนั้นนับว่าพระเมตตามาก แต่เราไม่พูดจุดนี้ละ คือวางไว้เป็นระยะ ๆ ถึงเวลามันจะออกมันก็ออกเองแหละ ด้านไหนที่เก็บไว้ก่อนมันก็ออก มันรู้อยู่ในตัวของมันเอง เราพูดช่องนี้เสียก่อน พระเดินชบวนคราวนี้ แหม สร้างความเสื่อมเสียแก่ชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นชาติสงบเสงี่ยมด้วยเป็นลูกศิษย์พระ พาให้สงบเสงี่ยมงามตาตลอดมา แล้วคราวนี้ก็กลับเป็นพินเป็นไฟเผาทั้งชาติทั้งศาสนาไปพร้อมกัน โดยพระไม่ใช่ตำแหน่งธรรมดา สมณศักดิ์เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานยศให้ แล้วเอายศนั้นไปเหยียบหัวประชาชนย้อนเข้ามาเหยียบหัวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอีก มันจึงนำสลดสังเวชเอามากที่สุดเพราะเรื่องพระ แม้แต่ฆราวาสเขาผู้ไม่เคยบวชเขาก็รู้ว่าพระเป็นยังง เห็นพระจิตใจมันอ่อนลงไปทันทีนะ เพราะอำนาจแห่งธรรม ผ้าเหลือง สีผ้าเหลืองนั้นเป็นสำคัญมากอ่อนลงไปเลย เพราะพระเป็นเพศที่งามตาใจ สงบเย็นใจ โลกเห็นแล้วเกิดความชุ่มเย็น ทุกสิ่งทุกอย่างอ่อนไปเพื่ออรรถเพื่อธรรมทั้งนั้น

แต่พระประเภทนี้ พระพวกนี้อยู่ในเมืองไทยเรา ออกประกาศตน เหยียบอำนาจกระทั่งถึงรัฐบาลเบียดเสียดเข้าไป เหมือนหนึ่งว่าจะบีบบังคับให้รัฐบาลปฏิบัติตาม ที่เราจับมือรัฐบาลเซ็นไปอย่างนั้น มันหนักเข้าไปอย่างนั้นนะ หยาบโลนเอามากที่สุดเพราะในหลักพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าจริง ๆ ไม่มี ว่างั้นเลย ตัดขาดสะบั้นเลย ว่าไม่มี แต่มันก็มีขึ้นมาอย่างจิง ๆ เห็นต่อหน้าคนไทยทั้งชาตินี้ แล้วจะไม่ให้พูดได้ยังง ผู้ทำทำผิดจนโลกจะพินาศ มีความสะเทือนสะท้านหัวนไหวในจิตใจของชาวพุทธในเมืองไทยทุกคน มันหนักไหมโทษ การพูดออกมาตามเรื่องโทษเรื่องกรรมของผู้ทำนั้น

มันผิดไปที่ตรงไหน การพูดอย่างนี้ไม่ได้ผิด เราพูดตามหลักความจริง แล้วผู้เหล่านี้มีแต่เรียนมาทั้งนั้น ไม่ใช่ นาย ก.โก๋ นาย ข.ไซ่ นาย ช.นาย ง.นะ มีแต่พวกมหาเปรียญ จากนั้นก็ตั้งยศเป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณขึ้นไป แล้วก็มาทำให้เด็กอมมือเขาดู เขาดูได้ยังไง นี่ซิ มันน่าทุเรศ น่าพูดเราก็พูดเอาบ้าง เพราะเราก็ออยู่ในนามมหา

วันนั้นก็ดูว่ามีมหาออกด้วยนะ เราก้เรียนเหมือนกันนี่ เป็นมหาด้วย ว่าอย่างนั้นนะ เวลาจะทำนี่ก็ต้องทำบ้าง เข้าใจไหม มาอวดกันได้หรือ มันเรียนมาด้วยกันนี่นะ ผิดตรงไหนมันรู้ทันทีนี่วะ แล้วมาทำหน้าที่มันดูได้หรือ เราจึงแน่ใจว่าออกแล้วละทางวิทยุก็ออกแล้ว โอ๊ย.สลดวังเวงมากทีเดียวนะคราวนี้พระเจ้า ถึงอย่างนั้นยังได้ยืนแว่ว ๆ มาบอกว่าผิดพระวินัยเล็กน้อย ว่าผิดพระวินัยเล็กน้อย มันเอาพระวินัยที่ไหนมาพอให้ผิด เราก้ว่ามันเหยียบจนกระทั่งหัวพระเจ้าแผ่นดิน มันกระเทือนมากขนาดไหน แล้วพระวินัยข้อไหน ๆ พระพุทธเจ้าก็ไม่ทรงบัญญัติให้ไปเหยียบหัวพระเจ้าแผ่นดิน ใช้ไหม แต่พระวินัยอันนี้มันเอามาจากไหนไปเหยียบหัวพระเจ้าแผ่นดิน มันบอกว่าผิดพระวินัยเล็กน้อยมันว่าอย่างนั้น เล็กน้อยโคตรพ่อโคตรแม่มีง เราอยากว่าอย่างนี้เข้าใจไหม ว่าธรรมดามันไม่ถึงเข้าใจไหม มันต้องยกโคตรมาช่วยซิเราก้ดี มันขนาดนั้นนะ

มันสลดสังเวชจริง ๆ นะเรา โอ๊ย.ดูแล้วดูไม่ได้เลย เรื่องนี้มันก็เลวไปหมดเลย อันนี้ออกมาเหยียบเลวไปหมด แทนที่จะประกาศศักดิ์ดาตัวเอง มันเลยกลับประกาศความเลวให้ประชาชนชาวไทยชาวพุทธ ตลอดเมืองนอกเมืองนาได้เห็นทั่วหน้ากัน ปลงธรรมสังเวชด้วยกันหมด นี่เป็นยังไงโทษมันร้ายแรงขนาดไหน พิจารณาซิ ยังจะมาอวดว่าผิดพระวินัยเล็กน้อย

โยม เราจะไปร้อง ปปป.มาสอบหลวงตา

หลวงตา ก็ให้มันเอามาทั้งโคตรมันซิ มาว่าอะไร ปปป.มีก็โคตร ให้ไปสำมะโนครัวโคตรมันทั้งหมดเสียก่อนแล้วค่อยมาหาหลวงตาบ๊ว หลวงตาบ๊วจะไม่ไปหาโคตร หลวงตาบ๊วจะออกสนามคนเดียวเข้าใจไหม ให้มันมาทั้งโคตรมัน ขบขัน เขาจะเอา ปปป.มาสอบหลวงตาบ๊ว ปปป.สอบหลวงตาบ๊ว ก็จ้ะว่าหลวงตาบ๊วนี้ที่เขาเอาเงินมาให้มัน เอาไปไว้ที่ไหนหมดให้มาสอบ ความหมายเขาว่าอย่างนั้นนะ คือมาสอบบัญชีหลวงตาบ๊ว เราจะเอาบัญชีนี้ตีหน้าผากหมดทั้งโคตรมันเลยนะ ตั้งแต่โคตรพ่อโคตรแม่มีงยังไม่ได้มาดูบัญชีของกู มีงอวดดีกว่าโคตรมีงมาจากที่ไหนจะมาตรวจดูบัญชีกูนี้ ฟาดปี่วะเสียก่อน ไปเอาโคตรมีงมาเสียก่อนกูจึงจะให้บัญชีดู อย่างน้อยเราอนุโลมให้ดูบัญชี มากกว่านั้นตี ๒ ปี่วะ ๓ ปี่วะเสียก่อน

มันทำทำไปอย่างนั้นแหละ มีแต่ขู่ ๆ ไป หาความดีความดีที่เป็นสาระเพียงเล็กน้อยเราไม่เห็น เราพูดจริง ๆ เราพูดในฐานะความเป็นธรรมและลูกศิษย์ตถาคตด้วยกัน เรียนอรรถเรียนธรรม เรียนเพื่อความเข้าใจ เพื่อแก้เพื่อไขจริง ๆ ไม่ได้เรียนเพื่อความหน้าด้านอย่างนั้นะ เราเรียนมาจริง ๆ ปฏิบัติมาจริง ๆ ที่นี้มันผิดถูกข้อไหนมันก็รู้ด้วยกัน ๆ แล้วทำไมมันจะไม่รู้ แล้วที่จะมาตรวจนั้นนะ มันเอาความดีความดีที่ไหนมาอวดโลก พอจะให้เขาได้หยิบขึ้นมาพิจารณา ใ้พวกนี้เขาก็มีความดีนะ อย่างนั้นอย่างนี้ เอามาเสนอเพื่อจะได้พิจารณาความดีของเขาใช้ไหม นี่มันไม่มีอะไรเลย ฟังซินะ ทางชาติก็มีแต่คอยจะโจมตี จะพิตจะเหวี่ยงจะเอาให้จม ทำความดีเท่าไรต้องได้รับความคัดค้านจากพวกเปรตนี้ทั้งนั้นนะ ที่จะอนุโมทนาตามความดีความดีที่เป็นความจริงนี้ไม่มี นี่ก็เป็นความชั่วของมันอันหนึ่ง

มันไม่ได้เอามาแจจเลย ความดีของมันไม่มีจะแจจ มันก็มีแต่เรื่องหาเตะหาถีบคนอื่น ทางรัฐบาลก็ถูกเตะไม่ถอย เรื่องศาสนาก็จะเอาให้จมอีก จะมารื้อถอนธรรมวินัยเสียใหม่ มันจะมาตั้งอำนาจบาตรหลวงขึ้นมาใส่ธรรมวินัยใหม่ ที่ว่าให้รื้อถอนออกให้หมด เราเองเป็นคนสั่ง ก็มันดูด้วยกันหลักธรรมหลักวินัย ไม่ดูได้ยังไง มาค้านได้ยังไงไม่ดู นี่เขาเอาออกมามีในธรรมวินัยข้อไหน ๆ มันก็บอกหมด แล้วธรรมวินัยคือ ศาสดาองค์เอก แคล้วคลาดปลอดภัยมาตั้งแต่องค์ศาสดาที่ตรัสรู้ที่แรกมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ มีความอบอุ่นแก่โลก ให้ความอบอุ่นแก่โลกมากเท่าไร อันนี้มันมีอะไรมาแข่งกัน มันก็ไม่มีเลย

นี่ความดีชนิดหนึ่งก็ไม่มี แต่ถ้าใครทำดีที่ไหนมันไปกัดไปค้ำค้ำค้ำค้ำ ๆ เพื่อทำลายโดยถ่ายเดียว ๆ จะไม่เรียกว่าเลวได้ยังไง ใคร ๆ มันก็มีหุมีตาด้วยกันทุกคน เรียกว่า เลว อย่างสมบัติเงินทองพี่น้องทั้งหลายที่นำเข้าสู่คลังหลวงเวลานี้ พวกนี้มันเอา สักตางค์ มาประกาศตนว่าได้เอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นเครื่องยืนยันว่า เราได้สร้างความดี พอจะยืนยันบ้างว่า หลวงตาบัวบกพร่องตรงไหน เข้าใจไหม นี่มันก็ไม่มี มันก็พูดไปอย่างนั้นแหละ ปอ ๆ.แป ๆ อะไรก็ไม่รู้แหละ เข้าใจหรือ คุณไม่ไปอย่างนั้นแหละ มันกลัวมันสงวนเหมือนกันแหละ โคตรของมัน มันกลัวโคตรมันจะฉิบหาย ถ้ามาหาหลวงตา ชัดจริง ๆ แหละเข้าใจไหม ถึงบอกให้ไปสามะโนคร้วโคตรเสียก่อน แล้วค่อยมาถามบัญญัติหลวงตาบัวว่าจ่ายไปเท่าไร ๆ ปีวะหนึ่งสองปี ปีวะที่สามจึงบอกว่าเอาเข้าพุงนี้อนุโลมนะ ตีมันตายแล้วค่อยกุสลามันด้วย คำว่าพุงหลวงตาบัวนี่คือคนทุกข์ คนจนทั่วประเทศไทย ที่หลวงตาบัวช่วยเหลือมา จนกระทั่งคนทุกข์คนจนเข้าสู่โรงพยาบาล รายไหน ๆ หลวงตาบัวไม่เคยปิดแม่ร้ายเดียว

คนทุกข์คนจนเจ็บไข้ได้ป่วยเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป แต่ไม่มีเงินมีทองคำเยียวยารักษาอะไรนี่ มาขอพึ่งเรา เรารับหมด ฟังซิว่า หมด ไม่มีปรากฏว่าเราปิดรายไหนเลยนะ คนไข้ นี่ก็คือคนทุกข์คนจน นี่ก็คือพุงหลวงตาบัวเข้าใจใหม่ เงินหลวงตาบัวเอาไปเข้านี้ ๆ จากนั้นสถานสงเคราะห์มีจำนวนเท่าไร โรงร่ำโรงเรียนก็สิบหลังนั้นคือ พุงหลวงตาบัว เข้าใจเธอ เงินทุ่มลงไปโน้นแหละ ๆ โน้น ๆ ก็คือพุงหลวงตาบัว สถานสงเคราะห์ที่หลังนั้นคือพุงหลวงตาบัว จากนั้นที่ราชการ ถ้ายังไม่เห็นจริง ๆ ให้มาดูที่สถานีรถไฟเมืองอุดรธานี เห็นไหม นั่นก็พุงหลวงตาบัว แล้วดูทุกแห่งทุกหนไป แล้วก็ไปดูโน้นอีก ที่ลาดยาวเวลานี้กำลังจะสร้างตึกให้นักโทษหญิงอยู่ ๒ หลัง หลังละ ๓ ชั้น จะเป็นเงินเท่าไร นั่นก็คือพุงหลวงตาบัวเข้าใจใหม่ เงินจะไปทุ่มลงที่นั่นคือพุงหลวงตาบัว ที่ไหนไปหมด

จากนั้นให้ไปดูตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ห้องน้ำห้องส้วมเราช่วยทั้งนั้น เครื่องไม้เครื่องมือ รถอะไร ๆ สถานที่ต่าง ๆ ที่มันแคบซื้อเพิ่มให้ ๆ ควรที่จะซื้อให้หมด เราก็ซื้อให้หมดเป็นโรงพยาบาล นั่นก็คือพุงหลวงตาบัว มีแต่พุงหลวงตา ที่นี้ไล่ไปให้มันไปเที่ยวหาดู มันคงดูไม่หมด มันจะตายก่อนโคตรแซมมันด้วยซ้ำไปนะ เพราะโคตรแซมมันไม่ได้ไปดู มันไปดูเองมันก็ตายก่อนโคตรแซมมันละซิ เข้าใจไหม นี่ยังไม่หมดนะ ดู ๆ ฟังซิ ที่นี้เราก็สร้างพุงของเราไม่ถอยเหมือนกัน พุงหลวงตาบัวก็ดี เวลานี้กำลังสร้างอยู่ไม่ทราบที่หลังนะ เท่าที่กำหนดได้ก็ โนนสัง ตึกโรงพยาบาลนะ โนนสัง ๑ ตึกใหญ่ และทำอุเทน ๑ ตึก แล้วที่นี้กำลังอยู่ทางโน้นอีก ทางจังหวัดพังงาก็ ๑ ตึก นั่นมีแต่พุงหลวงตาบัวนะ ที่นี้รถราที่เหมือนกันทางภาคใต้ก็เสมอกันหมด

เราไม่มีภาคนี้ภาคนี้ นะ ไม่มี ลูกของคนไทยเรา จะเป็นภาคใด ๆ เท่ากับแขนซ้ายแขนขวา ข้างบนข้างล่างของอวัยวะนั้น ๆ นั่นเอง จะตำหนิภาคใดไม่ได้เป็นอันขาด คนไทยเมื่อยอมรับความเป็นไทยแล้ว ต้องเป็นอวัยวะของชาติไทยด้วยกันทั้งหมด จะไปตำหนิภาคนั้นภาคนี้ที่เขาดีอยู่ ไปตำหนิด้วยความเยอหยิ่งจองหองไม่ได้เด็ดขาด ทำลายชาติบ้านเมืองแหละเลย ความตำหนิประเภทนี้นะ เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าพูดว่า เราช่วยทุกภาค นี้แหละมีแต่พุงของเราเต็มไปหมดนะเวลานี้ นี้เห็นไหม เราก็จะบอกนี้แหละพุงของหลวงตาบัว มีอยู่อย่างนั้นไปหาดูเอา ว่าอย่างนั้น นี้ตีได้ ๓ ปีละ ๔ ปีละ จนหัวมันแตกแล้ว หูมันยังคงติดอยู่ข้างนะ คงจะได้ยิน หัวแตกแล้วหูข้างหนึ่งยัง มันคงจะได้ยิน เราจะตีอย่างนี้นะ ให้บอกกันเลย ไปตีเถาะประชุม ไอ้หมู หมา เป็ด ไก่ ไอ้ปูกี้ ไอ้หยอง มาฟังประชุมด้วยกันหมด ว่าเขาพวก ปอ ๆ แปะ ๆ เขาจะมาตรวจบัญญัติหลวงตาบัว สุรุ้หรือยัง หลวงตาของสุกำลังจะถูกตรวจบัญชี ให้ไปถามไอ้ปูกี้ไอ้หยองดูนะ

เข้าใจเธอ เขาจะมาตรวจบัญชี ตีเกราะประชุม แต่เราไม่ประชุมหัวมันละ เรายากดี หัวก็ตีเลยไอ้หยองเข้าใจไหม นี่พูดสนุก

เราไม่มีอะไรกับใคร พูดได้ทั้งนั้นตามหลักความจริง ๆ พูดแล้วหายใจเลย เราไม่มีอะไรกับใคร ใครจะมีกับเราเท่าไร เราไม่มีเราก็บอกไม่มี สามแดนโลกธาตุ นี่ไม่มีอะไรมาผ่านหัวใจเราได้เลย มีแต่ธรรมสง่างามตลอดเท่านั้นแหละ เราจึงสลดสังเวชที่แสดงความโหดร้ายไม่ยอมเห็นโทษ ยังจะเพิ่มความโหดร้าย มีหน้าซ้ำจะมาตรวจบัญชีของหลวงตาบัวเข้าไปอีก ยิ่งเพิ่มเข้าไปอีก เข้าใจไหมละ เอาละวันนี้เพียงเท่านี้ก่อน

โยม เสื่อกี่ช่วย หมากี่ช่วย บางครั้งอาหารปลาอีก

หลวงตา โอ๊ย ทุกอย่าง พวกนี้ไปหาพุงหมาไม่ได้ ไล่มันลงน้ำ ก็ไปหาพุงปลาที่ เราไปช่วยปลาเท่าไร ขึ้นบนบกก็สัตว์ ไปหมดนั่นละ พุงของเรามีอยู่ทั่วไปหมด

โยม หลวงตาครับ ผมมาจากบ้านเด็กแสงตะวัน นำหนังสือมาราบหลวงตา

หลวงตา ตะวันอะไร ก็มาหลายหน ครั้งหนึ่งก็มาขออะไรอีก ว่าสร้างอะไรยังไม่เสร็จ สร้างไม่เสร็จสร้างหาอะไร ถ้าไม่คำนวณให้มันเสร็จเสียก่อน สร้างหาอะไร แล้วสร้างแล้วเพื่อจะมาขอหลวงตาบัว หลวงตาบัวไม่ให้ เข้าใจเธอ นี่แบกอยู่เดี๋ยวนี้ พูดอยู่เดี๋ยวนี้มีแต่แบก ควรจะหากันได้คนทั้งบ้าน หาดีหลังเดียวไม่ได้มันบัตชบเกินไปแล้วนะ ไปบอกชาวบ้านตีเกราะประชุมก็ได้ไป สู้บัตชบ หรือหมาสู้บัตชบถามว่าฉันนะ ถ้าไม่บัตชบดีหลังนี้มันควรจะได้แล้วให้ว่าฉันนะ ยุ่งมากจริง ๆ นะ ไปเท่านั้นแหละ ไม่วินิจฉัยมากอะไรนะ เราช่วยโลก เราแทบเป็นแทบตายจนไม่มีอะไรติดเนื้อติดมือ พวกที่มาขอมาแทบทุกวันรอบด้านเลย แล้วเอาเงินที่ไหนมาให้ มันไม่ใช่ น้ำมันมหาสมุทรทะเลหลวง ก็เงินในกระเป๋าคน เลิกละที่นี้

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com